

[Udenrigsministeren.]

det gør jo ikke tanken mindre egnet til diskussion. Løvrigt vil jeg gerne sige til det ærede medlem og til de ærede ordførere i det hele taget, at hvis jeg har nogen mulighed for at medvirke til den bedst mulige udbygning af gensidig information mellem folketing og regering, mellem udenrigsministeriets viden og partiernes ønske om viden, er det klart, at jeg og regeringen er villige dertil, såsnart et ønske i den henseende måtte blive rejst.

Når det ærede medlem hr. Jørgen Gram konkluderer sine betragtninger i, at den siddende regering har en meget stor magt, vil jeg dertil sige, at enhver regeringsmagt er begrænset af dens ansvarsfølelse og også af den politiske baggrund, som den måtte have i folketinget. Jeg kan ikke forestille mig, at en mindretalsregering så lidt som en flertalsregering i forhold til folketinget, i forhold til folkerepræsentationen, kunne tænke sig at tiltage sig en så stor magt, så regeringen løb en risiko for i tinget at blive udsat for angreb for det, der i så tilfælde måtte være illoyalitet overfor folketinget. Jeg kan i hvert fald forsikre det ærede medlem, at tanken om at udnytte en sådan magtmulighed, som jeg altså anser for stærkt begrænset, ikke eksisterer indenfor regeringen.

Det ærede medlems betragtninger om 1940 skal jeg lade ligge. Jeg tror, det vil føre for vidt, hvis vi skal ind i en diskussion om, hvad der passerede i partiformandsmødet dagen før den 9. april. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ikke har nogen større aktualitet at komme ind på dette på nuværende tidspunkt.

På samme måde har jeg det overfor det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, der ved en anvendelse af antydningens fine kunst — og der er vel ingen finere kunst end antydningens — kom ind på en påpejning af muligheden for visse historiske fund, der kunne gøres i forbindelse med ministeriet Stauning i 30'erne og i forbindelse med, hvad dette ministerium foretog sig uden forhandling med det udenrigspolitiske nævn. Det ærede medlem yil — det er jeg overbevist om — forstå mig, når jeg af den gode grund, at jeg ikke ved, hvad det drejer sig om, undlader at gå ind i en debat med

ham. Jeg er heller ikke klar over, om det måske ikke mere var et forsøg på at lægge op til et rask lille slagsmål med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), end det var rettet mod regeringsbanken. Jeg var ikke klar over, hvor det ærede medlems øjekast var henne, da disse bemærkninger blev gjort.

Det ærede medlem kom ind på nogle tekniske enkeltheder, og dem er jeg naturligvis villig til at forhandle om i udvalget. Lignende betragtninger gjorde det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) gældende.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen fandt, at medlemstallet 17 var et for lavt antal. Jeg mener, at det er et passende medlemsantal, og jeg har indtryk af, at partierne i al almindelighed anser dette tal for passende. Udvalget kan jo skønne over, hvilket værd der kan tillægges det ærede medlem hr. Aksel Larsens betragtninger. Det samme gælder de øvrige ting, det ærede medlem gjorde opmærksom på. Han mente, det var urimeligt, at der skulle 6 medlemmer til at forlange nævnet sammenkaldt. Jeg må indrømme, at jeg er særdeles villig til at drøfte, om det skal være 4 eller 6. Jeg kender utallige tilfælde, hvor blot eet medlems ønske om indkaldelse øjeblikkelig er resulteret i, at nævnet er blevet indkaldt. Det er vel for at have en formel retningslinje, at dette tal er blevet bevaret.

Det ærede medlem kom ligeledes ind på en omtale af § 5 og fandt, at det var altfor mange medlemmer, der skulle til for at forlange afgivet en beretning til folketinget. Jeg vil gerne sige, at jeg har medvirket til, at denne bestemmelse er opretholdt. Det kan vel være tvivl underkastet, om man behøver at bevare den. Hvis udvalget under sit arbejde finder det rigtigt, så er det fuldstændig i sin orden, men når man nu skal til udvalgsarbejdet, kan det underkastes overvejelse, om man skal opretholde denne bestemmelse. Det drejer sig altså om sager af ikke tavshedspligtig karakter, og det kan tænkes, at man ræsonnerer her i folketinget, at sådanne sager har man fuld ret til under alle omstændigheder at få forelagt i tinget, om man ønsker det. Og når der kommer en debat derom, er det næppe sandsynligt, at sådanne sager, når der ikke